

4
ИЛЬЯТАРИ ІД-Іанаон. онъ, диди
едно елинско преселѣніе (*Апостолъ*), и то отдавна изчезнало, мыслѣхъ че нещо ползува никакъ Гръци-ты, и чюдѣхъ ся какъ да права. Нѣ въ това врѣмя като ся яви и второ описание на пловдивскѣ-тѣ епархія по пространно и допълнено съ вѣкон стари надписы и разни забѣлѣжванія измыслени отъ списателять му Георги Цукала, съ кое-то той иска да да докаже, че още отъ осмінѣ-ть Яфетовъ сынъ и внукъ на Ноа Тиръ, като ся населило това мѣсто, жители-ти му ся наричали Трако-Елины, и че Пловдивъ никогашъ ся ненаричалъ съ това имѣ, нѣ сегашни-ты Българе го прекъстыли така своеvolно, безъ да мысли той, че старо-то имѣ на тоя градъ: Пулпуденъ кату нѣ Елинска рѣчъ, отъ дѣ го съ прекроили Елиниты, а нѣ отъ Плѣдѣнъ? съ което имѣ съ го нарѣкли първи-ты му основатели Пелазги подиръ потопъ-ть, и послѣ за по благозвучно го имѣнували Пловдивъ. И така азъ кату не съмъ срѣшиналъ въ наши-ты нови историци особно нечто да съ забѣлѣжилъ за тая стрѣна, за да ся открыятъ много забравени отъ Исторія-та работы, рѣшихъ да нарѣдѣ чинно събраний-ть материјалъ за описание до колко-то ми бѣше възможно, и на говоримай-ть по тая стрѣна языкъ описахъ мѣста-тѣ на западни-ты тракійски предѣли мѣжду Българія и Македонія, а дѣто съ ся случавали важни събития и кръзвави битви, първо между Българи-ты и Римо-гърци-ты, и послѣ мѣжду първи-ты и Отоманци-ты, кое-то описание съ Божія помощъ ся свѣрши. Прочее молитствувамъ чото на учени-ты и способни отъ наши-ты учены да предпрїематъ да оишътъ по точно, и по пространно не само тая малка каазж, нѣ и други-ты каазы въ цѣла Тракія, отъ кои-то описание да стане едно цѣло Землеописаніе точно, и да ся усъвършенствува Исторія-тѣ на Тракійци-ты. И просихъ извиненіе отъ любезни-ты читатели за неправилно-то ми съчиненіе и правописаніе, понеже цѣль-та ми нѣѣ была да ся прославж, или да ся покажж че съмъ много ученъ, и то сега въ преминала возрастъ, нѣ да послужж и азъ народу си съ нѣщичко. Пріймете убо, мили съотечественицы, принасеній-ть ми къмъ васъ мой трудецъ съ истѣтъ ревностъ съ коя-то Вы го приносимъ, и ище задоволите списателятъ.

на 24. юни 1865.

въ Т. Пазарджикъ.

Стеф. Захаріевъ.